

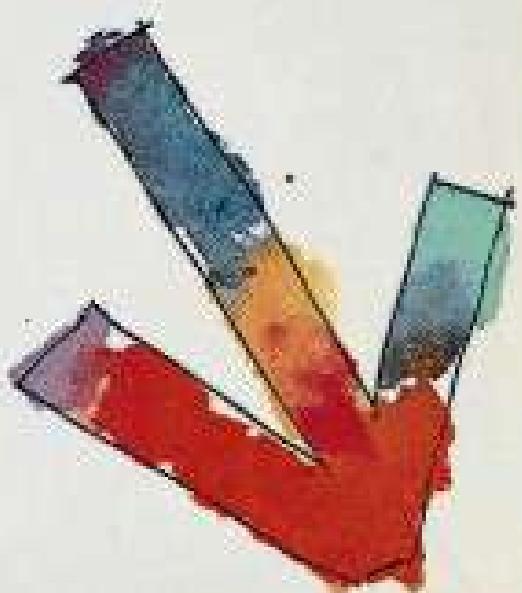
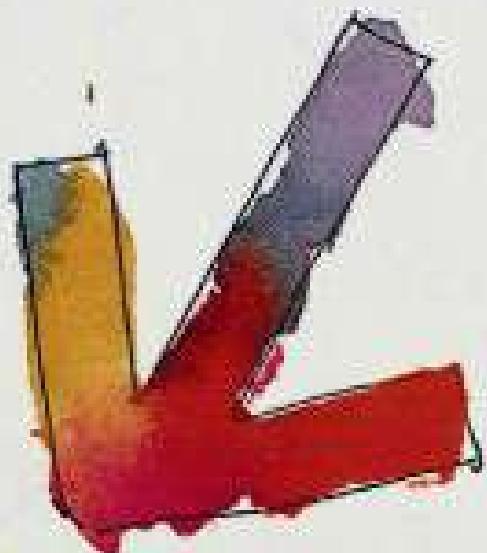
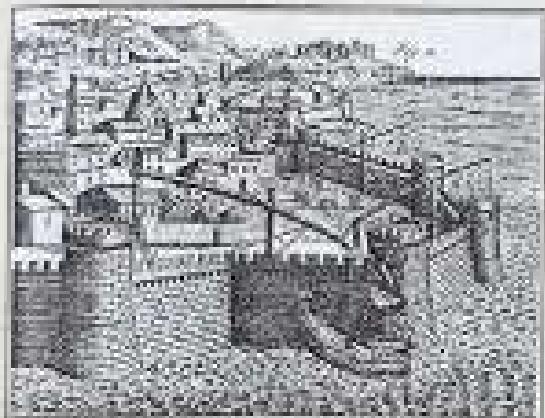
EUGENIO CARMI și UMBERTO ECO

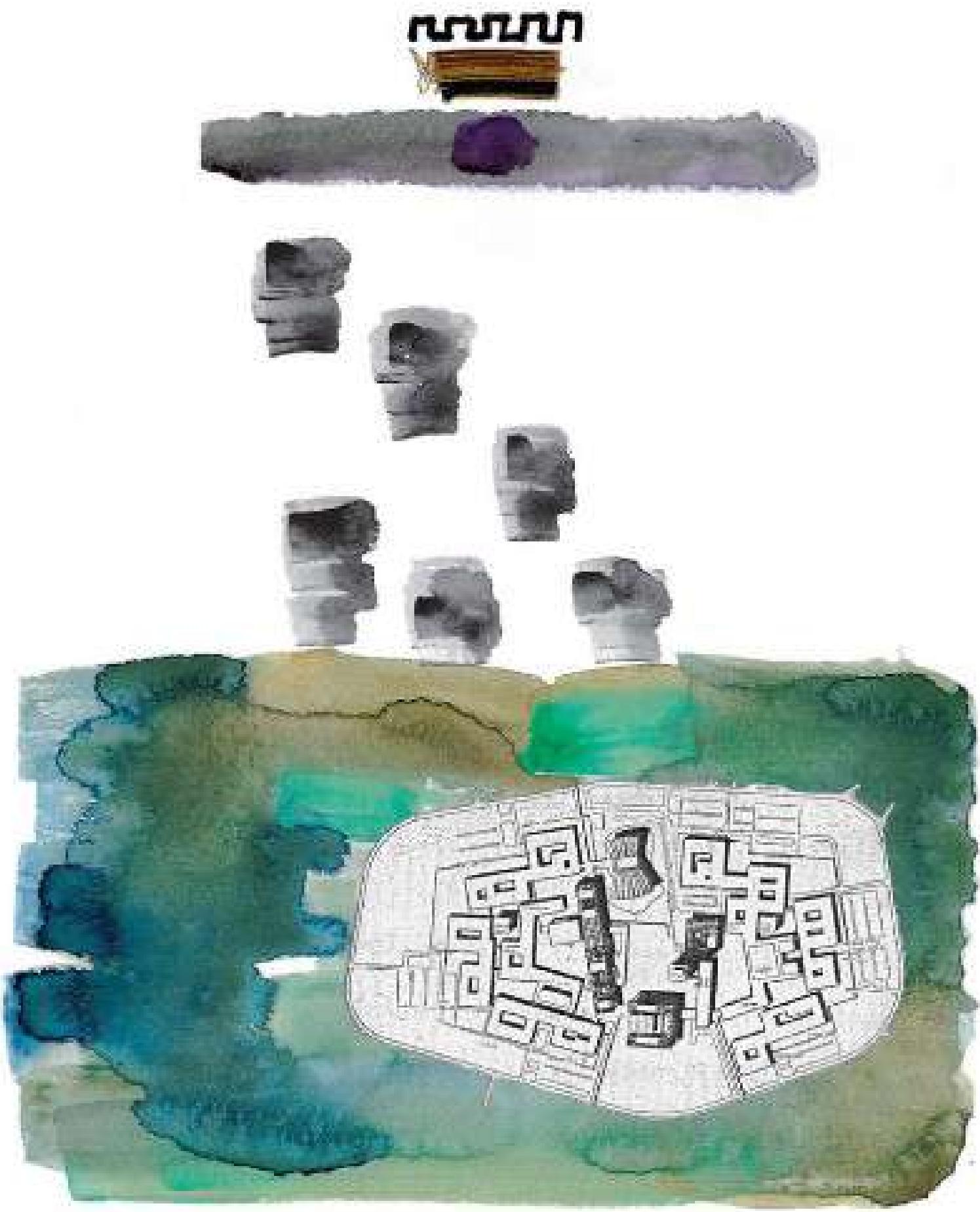
Traducere din limba italiană
de Dragoș Cojocaru

Când se răspândi vestea
că era pe cale de a izbucni războiul atomic,
oamenii înnebuniră de spaimă:
„Ah, dacă nu le-am fi dat voie
generalilor să construiască bombe!”,
spuneau ei.

Dar era prea târziu.
Toți fugneau din orașe.
Dar unde să se refugieze?

Întră timp, generalul
își încarcă bombele într-un aeroplân
și le arunca una câte una
asupra tuturor orașelor.

Însă când bombele căzură,
goale cum erau,
nu explodară defel!
Iar oamenii,
bucuroși că scăpaseră de primejdie
(nu le venea să credă),
le folosiră ca glastre de flori.

Astfel descoperiră cu toții
că viața era mai frumoasă fără bombe.

